

Arrest

nr. 114 237 van 21 november 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat W. BUSSCHAERT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn, afkomstig van Fadjara. Toen u 13 jaar oud was ontdekte u dat u homoseksueel was, tijdens een spel met een vriend. U liet uw vriend zich uitkleden en jullie hadden sex met elkaar. U hebt geen relatie meer gehad tot u in augustus 2013 een relatie begon met Andesh, een Zweed. U leerde hem kennen in het hotel waar u werkte. Op 17 augustus was u bij Andesh op de kamer en hadden jullie sex. Op dat moment kwam een medewerker van het hotel binnen die jullie zag. Deze man zei 'sorry' en sloot meteen de deur. Hierna zag u Andesh niet meer terug. U vermoedt dat hij bang was en daarom sneller dan voorzien het hotel verliet. Sinds jullie betrapt werden hoorde u geruchten in het hotel over u en u voelde zich niet meer op uw gemak. Daarom nam u op 30 augustus ontslag. U vertelde aan uw ouders over uw problemen en u zei hen dat u homoseksueel

bent. Hierop besloot uw vader dat het best was dat u het land zou verlaten omdat het niet meer veilig is. U startte een procedure voor het verkrijgen van een visum voor Oostenrijk. Hiervoor ging u naar Senegal. U keerde terug naar Banjul om uw vlucht naar Wenen te nemen. Bij een tussenstop in Brussel werd u echter tegengehouden door de Belgische autoriteiten op 26 september 2013. Nadat u op de hoogte werd gebracht van uw naderende repatriëring vroeg u op 4 oktober 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Zo kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid, die helemaal niet doorleefd overkomen.

Zo verklaarde u dat u op 13-jarige leeftijd ontdekte dat u homoseksueel bent, omdat u dan, tijdens een spel, seksuele betrekkingen had met een vriendje (zie gehoor CGVS, p. 6). Gevraagd wat u toen voelde, verklaarde u niks gevoeld te hebben en voegde u eraan toe dat het normaal was voor u (zie gehoor CGVS, p. 6). Het dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaring dat het normaal was voor u, in een Gambiaanse homofobe context wel heel erg ondoorleefd overkomt. Zelfs van een dertienjarige, die op dat moment blijkbaar seksueel actief is, mag toch verondersteld worden dat hij op de hoogte is van de heersende zeden en taboes in zijn omgeving, zeker wat betreft het aangaan van relaties met mensen van hetzelfde geslacht. Dat u verklaart dat u bij deze seksuele betrekkingen, waarvan u zelf verklaart dat ze u uw homoseksualiteit lieten ontdekken, voelde dat het normaal was en verder niks, tast reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw seksuele geaardheid grondig aan. Elders verklaarde u, gevraagd naar hoe u met uw ontdekte homoseksualiteit omging in een land als Gambia, dat u 'gewoon doorging met uw leven' (zie gehoor CGVS, p. 6). U haalt nergens gevoelens van twijfel, onzekerheid, schaamte aan die nochtans mogen verwacht worden in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse waar er zo'n groot taboe rust op homoseksualiteit en waar de norm een relatie tussen een man en een vrouw is. Wat uw verklaringen betreffende het moment van uw ontdekking nog frappanter maakt is dat u, gevraagd naar wat uw gedachten waren nadat dit (de seksuele betrekkingen die u had op 13-jarige leeftijd) gebeurde, u verklaarde dat u het gewoon deed en het vergat (zie gehoor CGVS, p. 11). Het is totaal onaannemelijk dat iemand, die in een homofobe omgeving ontdekt dat hij homoseksueel is, niet even stilstaat bij het moment van die ontdekking of hierna aan geen enkele vorm van introspectie doet maar dit moment 'vergeet' en hierna gewoon verder doet.

Gevraagd hoe u uw toekomst zag in Gambia als homoseksueel, verklaart u 'dat is hoe het was' (zie gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd of u plannen maakte voor de toekomst, stelde u dat u hoopte op een dag iemand te ontmoeten en dat het van dan verdergaat (zie gehoor CGVS, p. 10). Nergens haalt u spontaan aan dat u vreesde of voelde dat een homoseksuele relatie in Gambia moeilijk zou zijn. Gevraagd of het in Gambia mogelijk zou zijn een relatie te hebben met een man, antwoordde u het niet te weten (zie gehoor CGVS, p. 6). Verder tijdens het gehoor nogmaals gevraagd hoe het mogelijk zou zijn een toekomst met een man te hebben in Gambia, stond u blijkbaar niet stil bij het feit dat dit een enorm taboe is, maar antwoordde u simpelweg en dus eigenlijk in de Gambiaanse context totaal niet doorleefd, dat u steeds hoopte dat u iemand zou ontmoeten, maar dat u het zelf niet probeerde (zie gehoor CGVS, p. 10). U moest werkelijk door de protection officer met de neus op de feiten gedrukt worden, om u te laten inzien dat het hebben van een homoseksuele relatie in Gambia toch niet zomaar mogelijk is. Gevraagd hoe u dat dan zag, zelfs als u een man zou ontmoeten, om een relatie te hebben in Gambia, stelde u dat jullie er dan aan zouden kunnen denken naar een ander land te verhuizen.

Er dient echter ook te worden vastgesteld dat u verklaarde nooit te hebben geprobeerd homoseksuele mannen te ontmoeten in Gambia (zie gehoor CGVS, p. 10). U ontmoette nooit andere homoseksuelen in Gambia en zocht ook niet op het internet om andere homoseksuelen in Gambia te vinden. U studeerde nochtans voor 'computeringenieur' en verklaarde dat u in België wel al dingen had opgezocht in verband met homoseksuelen in Gambia (zie gehoor CGVS, p. 2, 8) waardoor van u mag verondersteld worden dat u wel wist wat er op het internet te vinden viel. Als reden waarom u niet op het internet op zoek ging, stelt u merkwaardig genoeg dat iedereen in Gambia het geheim hield (zie gehoor CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u er zelf weinig moeite mee had uw geaardheid kenbaar te maken aan Andesh (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde immers dat u dit aan Andesh zei alvorens hij zelf zijn geaardheid aan u had kenbaar gemaakt. Gezien het taboe dat in Gambia heerst rond homoseksualiteit en gezien de straffen die erop staan (zie informatie in uw administratief dossier), mag toch verwacht worden dat u enige voorzichtigheid aan de dag zou gelegd hebben om uw geaardheid bekend te maken. U hierop gewezen, verklaarde u dat Andesh, een man die u op 30 juli

leerde kennen en die op 17 augustus reeds verdwenen was, niet van uw land was en u op hem kon rekenen (zie gehoor CGVS, p. 4). Echter, ook aan uw ouders vertelt u zeer snel - u ondervond eigenlijk helemaal nog geen problemen in Gambia nadat u was betrapt, buiten het horen van geruchten (zie gehoor CGVS, p.5, 7) - uw problemen omwille van uw geaardheid (zie gehoor CGVS, p. 7). Hoewel u bevestigde dat u bang was dat ze kwaad zouden zijn, en hoewel u zei dat u zenuwachtig was (zie gehoor CGVS, p. 7, 9), verklaarde u het verteld te hebben omdat u anders niet zou geholpen worden (zie gehoor CGVS, p. 7). Dit toont aan dat u er blijkbaar vanuit ging dat uw ouders er goed op zouden reageren en u zouden willen helpen, hoewel u nooit eerder het onderwerp bij uw ouders had aangesneden en tot dan toe uw geaardheid verborgen hield (zie gehoor CGVS, p. 10).

Verder dient te worden vastgesteld dat u verklaarde sinds uw 13 jaar geweten te hebben dat u homoseksueel bent en verwijst u naar de uitspraken van president Jammeh over homoseksuelen (zie gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde ook dat de mensen in Gambia het (homoseksualiteit) niet toelaten (zie gehoor CGVS, p. 6) en stelde een toekomst met een mannelijke partner eventueel in het buitenland te zien (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde eerder ook al dat u al had gedacht aan Europa, om er te gaan wonen (zie gehoor CGVS, p. 10). Het is dan ook merkwaardig dat, hoewel die uitspraken van president Jammeh, die heel verregaand waren en die stelde dat hij homoseksuelen zou laten onthoofden en hen een ultimatum stelde om Gambia te verlaten, reeds dateren van 2008 (zie informatie in uw administratief dossier), u blijkbaar op geen enkel moment tijdens uw twee reizen naar Engeland, waarvan de laatste in 2010, nog maar overwogen hebt daar te blijven en asiel te vragen (zie gehoor CGVS, p. 1, 3). Gevraagd of u, wanneer u in Engeland was, zich informeerde of het (homoseksueel zijn) daar OK was, zei u van niet (zie gehoor CGVS, p. 6). U expliciet gevraagd of u toen u in Engeland was, dan niet aan asiel dacht, verklaart u dat u toen nog naar school ging (zie gehoor CGVS, p. 10). Dit is bezwaarlijk een gegronde reden te noemen voor het niet inroepen van internationale bescherming indien u die werkelijk zou nodig gehad hebben als homoseksueel in Gambia. Later, opnieuw gevraagd of u er nooit aan gedacht hebt in Engeland te blijven omdat het daar mogelijk was homoseksueel te zijn, verklaarde u dat u er enkel op vakantie ging en u daar toen niet aan dacht (zie gehoor CGVS, p. 10). Deze antwoorden komen dus des te meer helemaal niet doorleefd over voor een persoon die als homoseksueel in een homofob land woonde en die daar omwille van zijn geaardheid vreest voor zijn leven.

Verder rijzen er ook enkele ernstige bedenkingen bij uw verklaringen betreffende uw homoseksuele partner, Andesh, met wie u gedurende 2 à 3 weken een 'relatie' zou hebben gehad in Gambia.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaarde slechts één homoseksuele partner te hebben gehad in Gambia (zie gehoor CGVS, p. 4). Er dient verder te worden vastgesteld dat u voor de DVZ verklaarde dat deze man Andesh Rosenborg heette, iets wat u bevestigde in uw eigen geschreven verklaring (zie eigen verklaring, vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, nr. 5). Voor het CGVS verklaarde u nochtans dat deze man Andesh Borg heette (zie gehoor CGVS, p. 4).

Ook uw verklaringen over de manier waarop u Andesh zou ontmoet hebben zijn helemaal niet geloofwaardig. Zo schreef u in uw schriftelijke verklaring dat u de kamers in het hotel waar u werkte kuiste en dat u zo bij Andesh op de kamer kwam waar hij altijd naakt aanwezig was en waar u naar hem keek. U schreef vervolgens dat hij u na een week hierover aansprak en jullie begonnen te praten (zie schriftelijke verklaring, gefaxt dd. 4/10/2013, eerste blz.). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u in dat hotel aan de receptie werkte en dat u geen ander werk deed in dat hotel (zie gehoor CGVS, p. 3). U verklaarde er ook dat u Andesh ontmoette aan de receptie toen hij aankwam in het hotel en dat jullie zo begonnen te praten en hij uw naam vroeg (zie gehoor CGVS, p. 4). Uw verklaringen over hoe u Andesh, nochtans de enige homoseksuele partner die u ooit had, ontmoette lopen dermate uiteen dat er geen geloof meer aan kan worden gehecht. Er kan trouwens helemaal geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in het hotel gewerkt te hebben waar u Andesh ontmoette. Immers, vooreerst kan worden vastgesteld dat u, zoals eerder vermeld, tegenstrijdige verklaringen aflegde over de inhoud van uw job daar (enerzijds poetsen, anderzijds receptionist). Verder verklaarde u in uw schriftelijke verklaring dat het uw neef was die u, via uw vader, aan de job in het hotel hielp. Voor het CGVS verklaarde u echter dat het uw broer was die de job voor u regelde omdat hij de manager kende (zie gehoor CGVS, p. 5). U bleek echter zelf de naam van de manager niet (meer) te kennen (zie gehoor CGVS, p. 4). U weet evenmin hoeveel kamers er in het hotel zijn, en verklaart dat alle kamers dezelfde zijn (zie gehoor CGVS, p. 5). Geconfronteerd met de informatie die de protection officer had over het hotel dat er wel degelijk verschillende soorten van kamers zijn, merkte u op dat u niet in alle kamers ging (zie gehoor CGVS, p. 5). Er echter op gewezen dat u als medewerker van de hotelreceptie er toch van op de hoogte moet zijn of alle kamers al dan niet hetzelfde zijn, bevestigde u uw eerdere bewering dat alle kamers wel hetzelfde waren. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het hotel Seaview Gardens in Kololi wel degelijk verschillende types van kamers heeft, wat eens te meer aantoont dat u niet werkte op de plaats waar u beweert uw partner Andesh ontmoet te hebben.

Gevraagd naar activiteiten die u met Andesh had, verklaarde u gewoon met hem naar het strand te zijn gegaan, waar jullie gewoon praatten (zie gehoor CGVS, p. 7). Hoewel jullie duidelijk dus veel met elkaar praatten, weet u eigenlijk maar weinig te vertellen over Andesh. Zo weet u niet of Andesh kinderen heeft (zie gehoor CGVS, p. 4), verklaart u dat hij een zaak wou opstarten in Zweden maar weet u niet wat voor zaak, kent u niet zijn religie, weet u niet of hij ooit vrouwelijke partners had en weet u niet of hij een andere regelmatige liefdesrelatie had voor hij u ontmoette (zie gehoor CGVS, p. 9). U hebt sinds het moment dat jullie betrapt werden ook helemaal geen contact meer met Andesh (zie gehoor CGVS, p. 3, 5). Hoewel u verklaarde dat Andesh uw telefoonnummer had, verdween hij zonder iets te zeggen (zie gehoor CGVS, p. 5, 6). U verklaart ook over geen enkel middel (meer) te beschikken om Andesh te contacteren (zie gehoor CGVS, p. 6).

Verder blijkt u eveneens zeer slecht op de hoogte van de (wettelijke) situatie voor homoseksuelen in Gambia. Vooreerst blijkt u geen enkele andere Gambiaanse homo te kennen (zie gehoor CGVS, p. 6). U weet ook niet welke straf homo's in Gambia riskeren (zie gehoor CGVS, p. 8). U verklaarde echter met uw vader, die advocaat is, samengewerkt te hebben in zijn advocatenkantoor (zie gehoor CGVS, p. 2, 9). Bovendien verklaarde u in België wel opzoeken gedaan te hebben op het internet aangaande de situatie van homoseksuelen in Gambia (zie gehoor CGVS, p. 8). In Gambia zelf was uw interesse blijkbaar niet zo groot. Verder verklaart u te denken dat homoseksualiteit niet in de strafwet staat, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat homoseksuele daden wel degelijk zijn opgenomen (zie informatie in uw administratief dossier). Aangezien u zelf in een advocatenkantoor werkte en uw vader actief was als advocaat en u steunde, is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de juridische situatie van homoseksuelen in uw land van herkomst. Verder verklaart u dat u ooit hoorde op de TV dat enkele homoseksuelen problemen hadden nadat ze een activiteit hadden georganiseerd in een club. Merkwaardig genoeg weet u niet meer waar die club zich bevond (zie gehoor CGVS, p. 10). Van iemand die verklaart zelf homoseksueel te zijn en die er van overtuigd is dat er geen plaatsen zijn in Gambia waar homoseksuelen kunnen samenkomen (zie gehoor CGVS, p. 8), is het onaannemelijk dat hij dergelijke informatie niet zou interessant vinden en dus zou onthouden.

Al deze elementen doen reeds concluderen dat geen geloof meer kan gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid. Deze conclusie wordt nog ondersteund door bijkomende vaststellingen die uw algehele geloofwaardigheid ondermijnen.

Zo zijn ook uw verklaringen betreffende de problemen die u zou hebben gekend in Gambia helemaal niet geloofwaardig aangezien ze fundamenteel tegenstrijdig zijn. Zo werd reeds opgemerkt dat u fundamenteel tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw activiteiten in het hotel en de manier waarop u uw partner ontmoet zou hebben. Verder verklaarde u in uw schriftelijke verklaring en voor de DVZ dat u, wanneer u de kamer van Andesh verliet, u de deur opende en terwijl u de kamer verliet hij u kuste terwijl de manager voorbij liep (zie schriftelijke verklaring, tweede blz., vragenlijst CGVS ingevuld door DVZ, nr. 5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat jullie betrapt werden door een medewerker van het hotel, maar u weet niet precies wie, omdat die in de kamer kwam terwijl jullie seksuele betrekkingen hadden (zie gehoor CGVS, p. 3, 5). Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ dat iemand u zag kussen toen u afscheid nam van Andesh ontkende u dit gezegd te hebben en verklaarde u opnieuw dat iemand in de kamer kwam. Uit uw eigen schriftelijke verklaring blijkt echter duidelijk dat uw verklaringen fundamenteel tegenstrijdig zijn. U verklaarde ook in uw schriftelijke verklaring dat de manager van het hotel het incident meldde aan uw neef, die het op zijn beurt aan uw vader zei (zie schriftelijke verklaring). Voor het CGVS beweerde u nochtans dat u niet de indruk had dat het management van het hotel op de hoogte was van het incident en beweerde u zelf uw ouders op de hoogte te hebben gebracht van uw homoseksualiteit en van de problemen die u had in het hotel (zie gehoor CGVS, p. 3, 7). U verklaarde in uw schriftelijke verklaring ook dat u ontslagen werd (zie schriftelijke verklaring) terwijl u voor het CGVS stelde zelf ontslag genomen te hebben omdat u niet meer op uw gemak was omwille van de geruchten die de ronde deden (zie gehoor CGVS, p. 5, 7). Ten slotte schreef u dat uw vader het hele verhaal over uw problemen deed op een familiebijeenkomst (zie schriftelijke verklaring) terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u niet denkt dat uw ouders het, buiten aan uw broer, aan iemand anders doorvertelden (zie gehoor CGVS, p. 9).

Uit deze talrijke tegenstrijdigheden kan geconcludeerd worden dat de gebeurtenissen en het incident dat u aanhaalde ten gevolge van uw beweerde homoseksuele geaardheid, helemaal niet hebben plaatsgevonden.

Er kan nog op gewezen worden dat noch uw ouders, noch uw broer, die u ondersteunende e-mails schreven opdat u uw oorspronkelijk geplande reis naar Oostenrijk zou kunnen verder zetten, met geen woord reppen over uw geaardheid of de problemen die u zou gekend hebben in Gambia. Ook bij uw bewering dat u van plan was asiel te vragen in Oostenrijk kunnen vragen worden gesteld. U verklaart immers helemaal niet te weten waar u in Wenen wel asiel moest aanvragen (zie gehoor CGVS, p. 2). Gevraagd wat u dan zou doen als u in Wenen zou aankomen, verklaart u dat u daar uw

broer zou ontmoeten. Indien u werkelijk al van plan was bij uw vertrek uit Gambia om in Oostenrijk asiel te vragen voor uw beweerde problemen, mocht verondersteld worden dat u, met uw profiel (administratief mederwerker en zoon van een advocaat, student hoger onderwijs, verder een goed geplande reis naar Oostenrijk met hotelboeking) wel op zijn minst op de hoogte zou zijn waar u precies moest zijn om ook effectief asiel te vragen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde in het kader van uw asielaanvraag een internetartikel voor (dd. 30/9/2013) betreffende de visie van president Jammeh op homoseksualiteit. Aangezien geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid, heeft dit artikel geen betrekking op uw situatie in het land. U legde vervolgens uw rijbewijs voor (afgeleverd op 19/6/2013) dat enkel informatie bevat waaraan hier alvast niet wordt getwijfeld. U reisde met u eigen, authentiek paspoort, hetgeen eveneens geen informatie bevat die hierboven wordt betwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing artikel 3 en 14 van het EVRM schendt.

Verzoeker herhaalt dat hij homoseksueel is en dat sinds zijn ontdekking van deze geaardheid en zijn relatie met een andere man, zijn leven in gevaar is. Verzoeker citeert vervolgens uit en verwijst naar algemene mensenrechtenrapporten over de situatie van homoseksuelen in Gambia.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift 1 reisadvies en drie artikels toe als bewijs dat Gambia een onveilig thuisland is voor homoseksuelen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van een kortstondige homoseksuele relatie die hij zou gehad hebben.

De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt om reden dat (i) verzoekers verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid niet doorleefd overkomen, (ii) verzoekers verklaringen over de manier waarop hij Andesh zou ontmoet hebben in het geheel niet geloofwaardig zijn aangezien ze dermate uiteenlopend zijn, (iii) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen in het hotel gewerkt te hebben waar hij

Andesh zou ontmoet hebben; verzoeker legt immers tegenstrijdige verklaringen af over de inhoud van de job en over de persoon die hem aan de job zou geholpen hebben; ook kan hij niet aangeven hoeveel kamers er in het hotel zijn en weet hij niet dat er verschillende soorten van kamers zijn, (iv) verzoeker weinig of niets kan vertellen over Andesh, en tegenstrijdige verklaringen aflegt over diens familienaam, (v) verzoeker, ondanks het feit dat zijn vader advocaat is en hijzelf meegewerkt zou hebben in het advocatenkantoor van zijn vader, zeer slecht op de hoogte is van de wettelijke situatie van homoseksuelen in Gambia, (vi) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over wie hem betrapte met Andesh en waar in het hotel zij betrapte werden, (vii) de ondersteunende mails die verzoeker van zijn familie kreeg opdat hij zijn oorspronkelijk geplande reis naar Oostenrijk kan verderzetten met geen woord reppen over zijn geaardheid of de problemen die hij in Gambia zou hebben ondervonden.

Deze motieven worden op geen enkele wijze door verzoeker ontkracht, noch wordt er een aannemelijke verklaring gegeven voor de talrijk vastgestelde onwetendheden, tegenstrijdigheden en vaagheden. Deze motieven blijven derhalve overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op bovenstaande motieven kan er geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid en bijgevolg evenmin aan de problemen die hij hierdoor zou ondervonden hebben.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Voor wat de opgeworpen schending van artikel 3 EVRM betreft merkt de Raad op dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) brengt verzoeker geen elementen bij en zijn er geen gegevens voorhanden waaruit kan worden besloten dat er in Gambia een situatie van willekeurig geweld heerst in de zin van dit artikel.

Met betrekking tot de door verzoeker bijgebrachte rapporten dient te worden benadrukt dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER